

Dosarul nr. 2ra-1567/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Frunze)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Sîrbu, V. Mihaila)

DECIZIE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând recursurile declarate de Vasili Novacov și Ministerul Justiției,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasili Novacov
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
examinarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului material și
moral,

împotriva deciziei din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au
fost respinse apelurile declarate de Vasili Novacov și de Ministerul Justiției și a fost
menținută hotărârea din 27 decembrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru,
prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 01 aprilie 2019 Vasili Novacov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la
examinarea în termen rezonabil a cauzei civile, repararea prejudiciului material și
moral.

În motivarea acțiunii a menționat că s-a adresat Judecătoriai Rîșcani, mun.
Chișinău cu cererea de chemare în judecată nr. de intrare 6243 din 22 decembrie
2012 cu privire la restabilirea la locul de muncă și încasarea prejudiciului moral și
material cauzat în urma concedierii ilegale.

A indicat că cererea de chemare în judecată a fost examinată cu încălcarea
prevederilor art. 354 Codul muncii. Prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții de Apel
Chișinău a fost respins apelul declarat de Vasili Novacov și a fost menținută
hotărârea din 12 noiembrie 2015 a Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, prin care a
fost respinsă acțiunea depusă de Vasili Novacov. Iar prin încheierea Curții Supreme
de Justiție nr. 2ra-2041/18 din 24 octombrie 2018 a fost considerat inadmisibil
recursul declarat de Vasili Novacov.

A solicitat reclamantul încasarea din contul Ministerului Justiției a sumei de 7000 de lei cu titlu de prejudiciu material (cheltuieli pentru prezentarea în instanță și pentru întocmirea plîngerilor) și suma de 60 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 20 decembrie 2019 reclamantul Vasili Novacov a depus prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău, sediul Centru o cerere privind concretizarea pretențiilor sale față de Ministerul Justiției.

Astfel, prin cererea depusă, Vasili Novacov a solicitat încasarea din contul Ministerului Justiției a sumei de 264 896 de lei cu titlu de prejudiciu material, suma în mărime de 7000 de lei cheltuieli de judecată, în total suma de 271 896 de lei și a sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 27 decembrie 2019 reclamantul Vasili Novacov a depus în ședința de judecată o cerere privind concretizarea pretențiilor sale față de Ministerul Justiției al RM.

Astfel, prin cererea depusă, Vasili Novacov a solicitat constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile de restabilire în funcție de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău și încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 271 896 de lei cu titlu de prejudiciu material și a sumei de 100 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Vasili Novacov a fost admisă parțial, a fost constatat încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile intentate la acțiunea înaintată de Vasili Novacov împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral, a fost încasată de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vasili Novacov suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 02 ianuarie 2020 Vasili Novacov a depus apel nemotivat și la 11 martie 2020 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 17 ianuarie 2020 Ministerul Justiției a depus apel nemotivat și la 05 martie 2020 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin încheierea din 06 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Vasili Novacov privind emiterea unei hotărâri suplimentare.

Prin decizia din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Vasili Novacov și de Ministerul Justiției și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 15 septembrie 2020 și suplimentar la 18 septembrie 2020 Vasili Novacov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu concluzia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la emiterea soluției instanțele de judecată au interpretat în mod eronat normele de drept material și procedural.

A susținut că prin cererea de chemare în judecată a solicitat repararea prejudiciului material în mărime de 271 896 de lei și prejudiciul moral în mărime de 100 000 de lei. Atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au cercetat pretenția privind repararea prejudiciului material, dar aplicând prevederile art. 118 CPC au considerat că urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărârii primei instanțe și nu a ținut cont de faptul că judecarea litigiului de muncă a durat o perioadă de 5 ani 10 luni și 2 zile, pe când Codul muncii prevede examinarea litigiului în termen de 30 de zile. A susținut că în această perioadă i-a fost cauzat un prejudiciu moral considerabil prin imposibilitatea de a se angaja la lucru, și prin urmare, instanțele de judecată trebuiau să admită integral și cererea cu privire la repararea prejudiciului moral.

La 16 septembrie 2020 Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a interpretat în mod eronat legea și a aplicat eronat normele de drept material, aprecierea probelor de către instanța de apel a fost arbitrară.

A susținut că concluziile instanței de apel derivă parțial din aprecierea eronată a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei.

În acest sens a reținut că Statul răspunde eventual patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin încălcarea dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei, iar elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face în temeiul Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011.

A reținut că la emiterea deciziei din 07 iulie 2020, instanța de apel a apreciat arbitrar poziția participanților la proces și nu a luat în considerație argumentul invocat de către Ministerul Justiției în ce privește nedeplinerea de către intimat în instanța de judecată a cererii de urgentare a examinării cauzei în conformitate cu art. 192 CPC, în condițiile în care ultimul susține că i-a fost încălcat termenul rezonabil de examinare a cauzei. Astfel, comportamentul intimatului din speța principală confirmă în mod direct că a abrogat în mod tacit toate acțiunile întreprinse de autoritatea judecătorească și participanții la proces, ca ulterior să depună în temeiul Legii nr. 87, prezenta acțiune civilă.

A menționat că instanța de apel a apreciat parțial raportul motivat nr. 21684 din 17 decembrie 2019, în condițiile în care din conținutul acestuia este destul de evident că factorii care au complicat examinarea acțiunii civile din speța principală se datorează în mod direct comportamentului participanților procesului, precum și circumstanțelor neprevăzute care au survenit pe parcursul examinării acțiunii intentate, fapt ce obligă nemijlocit instanța de judecată de a acționa prin prisma legislației în vigoare pentru a nu prejudicia interesele altui participant la proces.

În ceea ce ține de constatarea încălcării dreptului la judecare a cauzei în termen rezonabil, a considerat ca fiind o pretenție nejustificată în condițiile în care nu sunt careva temeiuri de a se invoca tergiversarea examinării cauzei exclusiv din vina autorității statului. Or, însăși respectarea întocmai a procedurii din partea instanțelor de judecată naționale, cu asigurarea respectării drepturilor participanților la proces

nu poate fi privită drept tergiversare a examinării cauzei, motiv din care nu pot fi reținute argumentele reclamantului în acest sens.

A subliniat că prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 nu acordă dreptul în mod automat la prejudiciu moral, în lipsa dovezilor că persoana nu a suferit un prejudiciu în urma încălcării dreptului garantat de lege. Este important ca instanța să motiveze circumstanțele cauzei care justifică acordarea unei reparații, aceasta să nu fie teoretică și iluzorie. Astfel a reținut că instanța de apel la emiterea deciziei nu a ținut cont de cerința fundamentală față de despăgubirea prejudiciului moral, ce constă în faptul că la determinarea despăgubirilor care acordă o satisfacție echitabilă părții în proces, obligatoriu se vor lua în considerare toate circumstanțele relevante ale pricinii.

Mai mult, instanța de apel nu a luat în considerare și dispozițiile art. 192 alin. (2) CPC, de unde rezultă faptul că alte categorii de pricini civile urmează să fie judecate într-un termen rezonabil. După care la determinarea termenului rezonabil se va ține cont de complexitatea cauzei, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, precum și importanța procesului pentru cel interesat.

A susținut că instanța de apel la emiterea deciziei nu a apreciat corespunzător principiul de bază privind sarcina probării prejudiciului moral și anume că această sarcină nu poate fi pusă pe seama reclamantului, dar urmează a fi apreciată individual pentru fiecare caz, luându-se în considerație în mod obligatoriu argumentele ambelor părți în proces și excluzându-se pretenții excesive și vădit exagerate. Prin urmare, reieșind din circumstanțele cauzei și de comportamentul participanților la proces, a considerat că simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat.

Prin notificarea din 30 septembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimaților copia recursurilor și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată părților la 15 iulie 2020, dar la actele cauzei lipsesc date, prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți. Astfel, recursurile declarate la 15 septembrie 2020 și 16 septembrie 2020 de către Vasili Novacov și respectiv, Ministerul Justiției, sunt considerate a fi depuse în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 04 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției și de a admite recursul declarat de Vasili Novacov, cu modificarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul este în drept să admită recursul și să modifice decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Din materialele dosarului s-a constatat că Vasile Novacov prin acțiunea formulată solicită constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea din bugetul de stat a prejudiciului material în mărime de 271 896 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 100 000 de lei cauzat sub aspectul încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasili Novacov împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral. Or, după cum susține acesta, de la depunerea cererii de chemare în judecată în instanța de judecată și pînă la finalizarea procesului a trecut 5 ani, 10 luni, și 2 zile (22 decembrie 2012 – 24 octombrie 2018).

Prima instanță, fiind investită cu judecarea cauzei în fond a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii depuse de Vasili Novacov.

Instanța de apel judecînd cauza în ordine de apel a fost de acord cu soluția primei instanțe.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel au constatat încălcarea dreptului lui Vasili Novacov la judecarea în termen rezonabil a cauzei și au dispus încasarea prejudiciului moral în mărime de 3000 de lei, sumă care, în opinia instanțelor, constituie o satisfacție echitabilă suficientă prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile, iar în rest, acțiunea în partea reparării prejudiciului moral și material a fost respinsă a fiind neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție verificînd legalitatea deciziei recurate constată că circumstanțele de fapt indicate supra au fost reținute și apreciate corect de prima instanță și instanța de apel.

În acest sens, instanța de recurs remarcă că Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale la art. 6 paragraful 1, statuează că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării dreptului și a obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Conform art. 14 alin. (1) Codul civil, persoana lezata într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

În conformitate cu art. 2 alin. (1) din Legea cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr.87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului. Respectiv, în sensul dispozițiilor citate este de înțeles că orice persoană poate pretinde la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, dacă se constată o atare încălcare.

Conform art. 4 alin. (1) din Legea menționată, sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

În conformitate cu art. 192 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pricinile civile se judecă în primă instanță în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea pricinii, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a pricinii se asigură de către instanță.

La caz, este de menționat faptul că termenul rezonabil trebuie raportat la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților, dificultatea dezbaterilor, aglomerarea rolului instanței, precum și exercitarea căilor de atac.

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a instituit anumite criterii de apreciere a noțiunii de termen rezonabil (a se vedea cauzele Josan, § 18, Mazepa, § 42, Holomiov, § 137) și anume: complexitatea cauzei, care se apreciază după caz și individual (se va ține cont de natura obiectului litigiului, precum și faptul dacă acțiunea a cuprins doar un singur obiect sau a fost conexe mai multe obiecte și/sau cereri, inclusiv ale unor persoane terțe); comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului. Se va aprecia *bona/mala fides* a tuturor părților implicate în proces, inclusiv existența unor întâzieri inexplicabile, amânări neîntemeiate, consecutivitatea ședințelor, planificarea unei ordini a ședințelor cu pauze îndelungate etc.

La fel, trebuie luat în considerație și comportamentul autorităților (a instanțelor de judecată sau a organelor abilitate implicate în proces); miza (interesul) pentru

reclamant, care relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen rezonabil.

Prin urmare, Colegiu susține că atât prima instanță, cât și instanța de apel corect au constatat încălcarea dreptului Vasili Novacov la examinarea cauzei în termen rezonabil a acțiunii civile intentate de către Vasili Novacov împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

Astfel, Colegiul apreciază critic argumentele Ministerului Justiției al RM, precum că reclamantul Vasili Novacov nu a depus cerere de urgentare a examinării procesului, deoarece orice cauză urmează să fie examinată de către instanța instituită prin lege într-un termen rezonabil, iar faptul că Vasili Novacov nu a depus cerere de accelerare a examinării pricinii nu justifică încălcarea de către instanța de judecată a termenului rezonabil de judecare a cauzei.

Însă, instanța de recurs constată că suma prejudiciului moral dispusă spre încasare în mărime de 3000 lei este una infimă.

În materia duratei nerezonabile a procedurilor judiciare, vine jurisprudența CEDO în cazul SRL „Deservire” vs Moldova, unde Curtea a acordat cu titlu de prejudiciu moral suma de 600 euro pentru violarea art. 6 paragraful 1 în ceea ce privește durata procedurilor timp de 6 ani și în cazul Cravcenco vs Moldova, unde Curtea a acordat suma de 3000 euro pentru 10 ani.

Astfel, Colegiul menționează că cuantumul prejudiciului moral pretins de către Vasili Novacov în sumă de 100 000 de lei este vădit disproporțional și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz, iar suma acordată de instanțele ierarhic inferioare cu titlu de prejudiciu moral în mărime de 3000 de lei este una diminuată în coraport cu practica stabilită pe cazuri similare.

Mai mult ca atât, obiectul litigiului în care s-a încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei constituie repararea prejudiciului cauzat în rezultatul încălcării dreptului lui Vasili Novacov la examinarea cauzei în termen rezonabil și anume pe o perioadă de 5 ani 10 luni și 2 zile.

În contextul dat, Colegiul reține că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

În consecința celor relatate și avînd în vedere principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzate lui Vasili Novacov, instanța de recurs apreciază că în cauză sunt motive de a majora cuantumul prejudiciului moral stabilit de prima instanța și instanța de apel în beneficiul recurentului – reclamant de la 3000 de lei până la 20 000 de lei, sumă care, în opinia instanței de recurs, poate fi considerată ca o compensare ce ar aduce la o satisfacție echitabilă persoanei vătămate, la caz lui Vasili Novacov și este una corelativă cu practica judiciară pe cazuri analogice.

Respectiv, nu poate fi reținut argumentul lui Vasili Novacov privind încasarea prejudiciului moral în mărimea de 100 000 de lei pentru încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, deoarece în opinia instanței de recurs este o sumă excesivă și vădit exagerată, nefiind proporționale cu sumele atribuite în aceleași condiții pe cauze similare.

Mai mult, cuantumul despăgubirilor se stabilesc în raport cu criteriile de apreciere instituite la fiecare caz în parte. La fel, se ia obligatoriu în considerație principiul general al echității și faptul că suma nu trebuie să fie vădit disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană și/sau instanțele naționale în cazuri similare, excluzându-se în consecință pretenții excesive și vădit exagerate.

De asemenea, nu pot fi reținute argumentele recurentului-reclamant Vasili Novacov cu privire la aceea că instanțele ierarhic inferioare nu s-au pronunțat asupra pretenției cu privire la repararea prejudiciului material în mărime de 217 892 de lei, or, corect au stabilit instanțele de judecată că în conformitate cu art. 118 alin. (1) și (3), 130 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, reclamantul nu a prezentat careva înscrisuri sau alte probe concludente, pertinente și verosimile ce ar confirma faptul cauzării prejudiciului material în cuantumul solicitat prin cererea de chemare în judecată. Prin urmare, instanța de recurs reține ca întemeiată concluzia primei instanțe și a instanței de apel, prin care au respins ca fiind neîntemeiată cerința enunțată.

Alte argumente invocate de recurenți, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate supra și se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de prima instanță și instanța de apel, avînd la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Din considerentele menționate și avînd în vedere că circumstanțele pricinii au fost constatate de către prima instanță și instanța de apel, iar verificarea suplimentară a cărorva dovezi nefiind necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Ministerul Justiției, de a admite recursul declarat de Vasili Novacov și de a modifica decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe cu majorarea sumei încasate cu titlu de prejudiciul moral cauzat în urma încălcării dreptului lui Vasili Novacov la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată a lui Vasili Novacov împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Ministerul Justiției.

Se admite recursul declarat de Vasili Novacov.

Se modifică decizia din 23 iunie 2010 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 27 decembrie 2019, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vasili Novacov împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile și repararea prejudiciului material și moral, în partea pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, după cum urmează:

Se majorează cuantumul sumei prejudiciului moral încasat din contul bugetului de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Vasili Novacov de la 3000 (trei mii) de lei până la 20000 (douăzeci mii) de lei.

În rest, decizia din 23 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 27 decembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru